

Để viết các bài tập làm văn lớp 7 tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu mà chúng tôi sưu tầm và giới thiệu trong bài viết này.

Dưới đây là một số bài văn mẫu Cảm nghĩ của em về người bạn thân gần gũi, có ý nghĩa nhất sẽ giúp các em học hỏi và trau dồi vốn từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Bài văn mẫu Cảm nghĩ của em về người thân (bạn nữ) số 1

Chúng ta chắc hẳn ai cũng có một vài người bạn thậm chí rất nhiều bạn nhưng bạn thân thì lại ít. Em cũng có nhiều bạn bè, bạn ở gần nhà, bạn học cùng hồi cấp một, bạn cùng lớp cấp hai,... nhưng chỉ có duy nhất một người bạn thân đó là người bạn bên cạnh nhà em.

Lan Chi là người bạn thân nhất của em, chúng em đã lớn lên cùng nhau, trải qua những năm tháng tuổi thơ bên nhau và cho đến nay đã cùng nhau đi học gần 6 năm trời. Lan Chi là một cô gái xinh xắn, dễ thương và nhí nhảnh hay cười, hồi còn nhỏ trung thu năm nào bạn ấy cũng được nhận vai thỏ ngọc trên cung trăng cùng với Chú Cuội và Chị Hằng. Lan Chi rất thích để tóc ngắn và cậu ấy thường thả tóc ngang vai, chiếc mái ngó khiến cho khuôn mặt tròn càng thêm bầu bĩnh dễ thương. Em luôn ước mình cũng có làn da trắng hồng căng mịn như Lan Chi, nước da ấy khiến bao bạn bè ghen tị.

Đối với em, Lan Chi là một người bạn thực sự tốt, bạn ấy luôn biết suy nghĩ cho người khác và giúp đỡ mọi người trong mọi hoàn cảnh. Ngay trong tình bạn của chúng em, bạn ấy luôn dành những điều tốt đẹp nhất cho em, nếu cả hai cùng bị điểm kém thì Lan Chi luôn động viên an ủi em, khích lệ tinh thần để cả hai cùng cố gắng, còn em chỉ biết kêu ca, phàn nàn. Đã nhiều lần em phải nghỉ học vì ốm, bạn ấy không chỉ đến thăm em mà còn mang hoa quả cho em ăn, mang sách đến chép bài cho em và cùng em làm bài tập, những lúc như vậy em càng cảm thấy quý bạn hơn, thầm cảm ơn vì những điều mà bạn đã làm cho em.

Có một người bạn tốt như Lan Chi em cảm thấy thật may mắn và hạnh phúc, em mong sao tình bạn của chúng em ngày càng thắm thiết hơn và mãi bền lâu.

Văn mẫu Cảm nghĩ của em về người bạn thân (bạn nam) số 2

Khi ở nhà chúng ta có chị em để chia sẻ và chơi đùa cùng nhưng khi đến trường thì người bên cạnh chúng ta là bạn bè. Em có rất nhiều bạn từ ngày còn học mẫu giáo, trong đó người mà em thân thiết nhất là Hưng, bạn học cùng với em từ năm lớp 1.

Em quen Hưng từ ngày chúng em còn học mẫu giáo vì nhà Hưng gần nhà em. Tuy nhiên đến năm học lớp 1, chúng em mới học chung. Ấn tượng ban đầu về Hưng là bạn ấy rất hiền, ít nói nhất lớp nhưng cao lớn nhất lớp. Hưng có mái tóc xoăn tít rất đặc biệt, mái tóc chẳng bao giờ nhuộm nhưng lại nâu nâu. Khuôn mặt Hưng vuông bởi vầng trán rộng và chiếc cằm to. Mọi người trong lớp em thường trêu Hưng là Hưng mun vì bạn ấy có làn da khá đen. Thế nhưng Hưng lại có đôi mắt rất đẹp. Đôi mắt bạn to và tròn, cộng với đôi lông mày rậm khiến gương mặt bạn dễ mến làm sao.

Hưng ít khi nói chuyện trên lớp, vào lớp bạn ấy chỉ im lặng nghe cô giáo giảng hoặc làm bài tập. Trước đó em rất thắc mắc vì sao Hưng lại không thích chơi cùng mọi người. Sau đó em mới hiểu không phải Hưng không muốn chơi cùng mà vì Hưng còn phải làm bài tập, rồi học thuộc bài trên lớp. Về nhà bạn ấy rất bận rộn. Hưng phải phụ mẹ buôn bán tạp hóa và trông em. Vậy mà bạn ấy lại là học sinh giỏi của lớp em. Bạn học tốt nhất là môn tiếng anh. Năm ngoái Hưng còn được chọn đi thi học sinh giỏi cấp thành phố nhưng không may Hưng bị bệnh không thể đi được. Hưng không tham gia các phong trào văn nghệ của lớp, bù lại bạn ấy rất giỏi thể thao, bạn ấy được tuyển vào đội bóng đá thiếu nhi của trường em.

Điều mà em thích nhất ở Hưng, đó là bạn ấy rất tốt bụng. Bạn hay giúp đỡ những bạn học yếu khác mà không cần trả công. Mỗi ngày Hưng đi sớm nhất để trực nhật thay các bạn. Việc tưới hoa hay nhổ cỏ vườn hoa của lớp, Hưng đều lặng lẽ làm. Hưng giúp em rất nhiều trong học tập, những ngày em bị bệnh nghỉ học, bạn là người chép bài giúp em. Bạn luôn giành xách cặp cho em vì bạn bảo em nhỏ, ốm yếu. Đồ chơi của em bị hỏng cũng là do Hưng sửa giúp.

Trong mắt em, Hưng không chỉ tốt bụng, học giỏi mà còn biết nhiều thứ. Em rất quý Hưng. Em chỉ mong ước được đi học cùng bạn mỗi ngày. Em thầm cảm ơn Hưng đã cho em nhiều kỉ niệm đẹp của tuổi thơ.

Mẫu văn Cảm nghĩ của em về người bạn thân (bạn gái) số 3

Người ta có thể có nhiều điều đáng để tự hào: tự hào về sự giàu có của gia đình, tự hào về sự thành đạt của người thân... Riêng tôi, tôi tự hào vì có những người bạn tốt.

Người ta cứ đi tìm những định nghĩa về tình bạn nhưng thật khó có thể tìm được một cụm từ nào diễn đạt ngọn ngành ý nghĩa của hai từ ấy. Tình bạn có khi chỉ là một cái gì đó rất nhỏ nhưng lại có ý nghĩa thiêng liêng, cao quý vô cùng.

Từ nhỏ, tôi đã kết thân với Bùi Hùng. Nhà cậu rất nghèo, bố cậu lại mất sớm vì vết thương mắc phải từ lúc còn chiến đấu ở chiến trường. Vậy mà trong suốt những năm học tập cùng nhau, chưa năm nào Hùng không đạt học sinh giỏi. Chơi với nhau thân thiết, tưởng chừng mình sẽ giúp đỡ được Hùng, nào ngờ cậu mới chính là người giúp lại bản thân tôi. Sức học của Hùng cùng với sự quan tâm của cậu những lúc cậu có thời gian đã giúp tôi tiến bộ lên trông thấy. Từ một cậu bé mãi chơi, tôi đã trở thành một học sinh học khá. Như vậy đấy, tình bạn của chúng tôi là cả một quá trình dài vun đắp. Thật khó có thể cắt nghĩa được cái gì đã gắn kết chúng tôi. Chỉ biết rằng, chúng tôi sống với nhau gắn bó và rất chân thành.

Tôi biết có nhiều người ích kỷ hơn. Nhiều người cho rằng chỉ cần một người bạn thân là đủ. Và thế là họ chỉ suốt ngày quần quýt với nhau. Họ coi như không có những người xung quanh họ. Thứ tình bạn như thế không thể coi là cao đẹp được. Mọi người kết bạn hãy nên nghĩ đến những lúc khó khăn. Ví như tôi vậy. Năm ngoái, mẹ tôi ốm nặng, mẹ phải nằm viện tới một tháng trời. Tôi và bố lo lắng nhiều lắm. Thế nhưng nhờ sự giúp đỡ của mọi người, nhất là bạn bè bác sĩ của bố tôi, mẹ tôi đã qua khỏi và ngay sau đó lại khoẻ mạnh bình thường. Riêng tôi, tôi cũng phải cảm ơn không biết bao nhiêu người bạn. Không chỉ có Bùi Hùng - người vẫn thường xuyên lui tới - mà ngày nào cũng có bạn trong lớp trong trường đến thăm và động viên mẹ và tôi. Chính sự quan tâm của bạn bè mà tôi và mẹ có thêm nhiều nghị lực. Khi mẹ tôi khỏi bệnh, mẹ gọi tôi đến và nói: Mẹ tự hào về con và các bạn của con. Mẹ sống được cũng nhờ một phần ở sự giao hảo đầy ý nghĩa của các con. Đấy! Các bạn thấy không, trong những hoàn cảnh như thế nếu không có bạn bè, chúng ta làm sao có thể dễ dàng để đứng lên?

Tôi có thể kể ra nhiều và nhiều nữa những việc ý nghĩa mà bạn bè đã dành tặng cho cuộc sống của tôi. Tất nhiên, tôi cũng sẵn sàng đáp lại bạn bè trong những lần như thế. Càng nhớ lại, tôi càng quý trọng tình bạn nhiều hơn. Tôi càng phải tự nhắc nhở chính mình: sống ở trên đời phải

kết giao với nhiều người bạn tốt. Có như vậy, bản thân ta cuộc sống của ta mới ngày một thêm rạng rỡ hơn lên. Dân gian ta từng khuyên như: gần mực thì đen, gần đèn thì rạng. Câu tục ngữ nhắc nhở ta trong việc giao kết bạn bè. Lời dạy của người xưa vô cùng ý nghĩa. Bởi tình bạn chỉ cao quý và tốt đẹp nếu chúng ta biết chọn bạn mà chơi và biết biến tình bạn của mình trở thành một thứ tình cảm chân thành và ý nghĩa.

Mẫu văn Cảm nghĩ của em về người bạn thân số 4

Con người, đặt bản thân là trung tâm, luôn có rất nhiều mối quan hệ xoay quanh. Có những người, những mối quan hệ chỉ thoáng qua nhưng cũng có những người hay những mối quan hệ bằng một cách nào đó luôn gắn bó với ta, đi theo ta trong suốt cuộc đời. Tình bạn là một mối quan hệ như vậy.

Trong cuộc đời mình, ai cũng có ít nhất là một vài người bạn. Tình bạn không đến từ một người, nó là sự sẻ chia, thông cảm, là sự thấu hiểu về nhau giữa hai người. Một tình bạn đẹp phải xuất phát từ sự chân thành, trong sáng, vô tư và tin tưởng. Những điều này tưởng như đơn giản nhưng đó lại là điều kiện tiên quyết để khởi đầu một tình bạn đẹp. Con người luôn sợ cô đơn, luôn muốn có người đáng tin tưởng để có thể sẻ chia, tâm sự nhưng cũng luôn dè chừng, cảnh giác với những người muốn chạm vào cảm xúc của họ. Cũng phải thôi, thật tội tệ nếu một người bạn coi là bạn, lắng nghe những điều họ sẻ chia biết đâu sau đó lại đem những câu chuyện của bạn ra làm trò đùa. Tình bạn cũng không thể bền vững nếu không trong sáng, có mục đích hay để lợi dụng lẫn nhau. Chúng ta không thể gọi một người là bạn mà luôn phải đề phòng họ.

Để hai người khác nhau trở thành bạn của nhau cần rất lớn sự thấu hiểu. Bởi mỗi người sẽ có một tính cách khác nhau. Dẫu có thể có nét tương đồng nhưng điểm khác nhau sẽ vẫn rất lớn. Sự thấu hiểu đối với nhau không dễ dàng có được, nó cần phải có thời gian để vun đắp, có khó khăn hoạn nạn để thử thách và trưởng thành. Phải có sự sẻ chia, thông cảm và giúp đỡ lẫn nhau giữa hai người bạn mới có thể khiến họ hiểu nhau hơn. Mặt khác, con người không hoàn hảo, luôn có những thói quen xấu bên cạnh những cái tốt. Muốn tình bạn được bền lâu, ta không được bao che dung túng trước những thói quen xấu này.

Rất khó để có được một tình bạn nhưng một tình bạn đẹp sẽ khiến cuộc sống của ta thi vị hơn rất nhiều. Thật bình yên khi gặp khó khăn mà luôn có người sẵn sàng đưa tay giúp đỡ hay khi có tâm sự có người yên lặng ngồi bên lắng nghe. Cũng thật hạnh phúc khi có tin tưởng chia sẻ với ta

những điều giản dị. Và thật ám áp khi có người luôn nhớ những thói quen nhỏ nhất của ta để khi ta đi đâu, làm gì họ sẽ lại quan tâm, nhắc nhở. Nếu tìm được một người bạn như thế bạn sẽ cảm thấy hạnh phúc và đầy đủ vì bạn sẽ không phải lo âu hay đối mặt với những nỗi cô đơn hay sợ hãi trước cuộc sống tẻ nhạt.

Tình bạn là một món quà thiêng liêng và cao quý mà chúng ta cần trân trọng. Phải có tình bạn thì cuộc sống của chúng ta mới thật sự có ý nghĩa. Coi trọng tình bạn, nó sẽ đơm hoa kết trái và nảy nở mãi mãi không tàn lụi, là một vị thuốc tinh thần giúp ta luôn vững vàng trong cuộc sống hay khi đối mặt với khó khăn thử thách.

Bài văn Cảm nghĩ của em về người bạn thân số 6

Trong cuộc sống của chúng ta, ai cũng sẽ có những người bạn thân thiết, người mà chúng ta có thể thoải mái chia sẻ những niềm vui, những nỗi buồn trong cuộc sống. Người bạn như một món quà quý giá mà thượng đế ban tặng cho mỗi người. Và quan hệ tình bạn ấy như thế nào, tốt đẹp hay tiêu cực thì hoàn toàn nằm ở cách lựa chọn bạn bè, cách cư xử, quan tâm giữa những người bạn ấy. Nếu ta trân trọng và chân thành trong mối quan hệ ấy thì ta sẽ có được những người bạn đích thực, và ngược lại, ta sẽ cảm thấy cô đơn, trống trải vì chỉ có một mình. Và cũng rất may mắn, trong cuộc sống của mình, em cũng đã tìm kiếm được một người bạn đích thực, người có thể sẻ chia, đồng hành cùng em trên suốt con đường đời phía trước.

Từ năm học mẫu giáo đến khi đã trở thành một học sinh của mái trường cấp hai, em đã quen rất nhiều người bạn, chúng em đã cùng vui chơi, cùng học tập rất vui. Tuy nhiên, người bạn tốt nhất, thân nhất của em là bạn Phương. Em và Phương ở cùng một ngôi làng nhỏ ở ngoại thành của Hà Nội. Em và Phương học cùng nhau từ năm lớp mẫu giáo, chúng em đã cùng giúp đỡ nhau trong học tập, có những niềm vui và nỗi buồn thì chúng em đều chia sẻ với nhau. Phương là một cô gái rất xinh đẹp, đôi mắt bạn to tròn trông rất hiền lành. Bạn học rất giỏi, vì vậy bạn ấy là người luôn giúp đỡ em cũng như các bạn trong lớp cùng học tập, mỗi khi có bài nào khó, chúng em thường nhờ Phương giúp, Phương luôn rất nhiệt tình, cởi mở giải đáp những thắc mắc, những bài toán khó mà chúng em không giải được. Trước khi chúng em trở thành những người bạn thân thiết như ngày nay, em đã rất ấn tượng và ngưỡng mộ Phương. Bởi bạn không chỉ học giỏi mà còn rất xinh đẹp, tốt bụng.

Ở những cấp học trước đó, em và Phương chỉ là những người bạn bình thường, tuy có nói chuyện, em có đôi lần nhờ Phương giúp giải những bài toán khó, nhưng chỉ dừng lại ở mức độ bình thường. Chỉ lên cấp hai, khi bước vào một ngôi trường hoàn toàn xa lạ, gặp những thầy cô và những bạn bè mới làm em rất ngỡ, cảm giác hồi hộp mong chờ nhưng cũng rất lo lắng, có chút cô đơn nữa. Bởi, trường cấp hai em theo học không phải là một ngôi trường ở huyện mà là ngôi trường ở tỉnh. Cũng vì vậy mà lớp cấp một của em chủ yếu học ở huyện, có lẽ em sẽ phải bắt đầu làm quen với mọi thứ mới lạ nơi đây. Khi đã được xếp lớp, thật tình cờ, em lại được chung lớp với Phương, bất ngờ hơn nữa là chúng em còn được ngồi cùng bàn. Ngỡ tưởng em phải học một mình nơi ngôi trường xa lạ này, nhưng bây giờ biết mình đã có một người bạn quen, niềm vui sướng khiến em và Phương bắt tay nhau rồi hét ầm lên, làm cả lớp đang nhón nháo bỗng quay hết xuống nhìn bọn em. Lúc bấy giờ bọn em mới biết mình vừa làm ồn quá mức cho phép, chúng em đã bịt miệng lại và nhìn nhau cười rất vui vẻ.

Có lẽ, từ thời điểm này em và Phương bắt đầu thân thiết và hiểu nhau hơn. Quen thân với Phương rồi em mới biết bạn ấy là một người rất vui vẻ, hài hước. Mỗi giờ ra chơi bạn ấy lại kể cho em rất nhiều câu chuyện vui như: Truyện Lọ Lem phải về sớm nên Hoàng Tử đã mang xe máy chở Lọ Lem về, nhưng đi đến giữa đường thì bị công an bắt vì xe không chính chủ, hay một trăm năm không có ai đánh thức được nàng công chúa ngủ trong rừng, vì một trăm năm rồi nàng không đánh răng...những câu chuyện cổ tích được Phương chế rất hài hước, khiến giờ ra chơi nào em cũng cười đến đau bụng. Nhìn vẻ bề ngoài hiền lành của Phương em không nghĩ bạn ấy lại vui vẻ và hài hước đến vậy. Cũng nhờ có Phương mà học ở một ngôi trường xa lạ, bạn học xa lạ nhưng em không hề cảm thấy cô đơn mà trái lại rất vui vẻ. Em thật sự thấy vui và biết ơn khi Phương học cùng lớp với mình.

Có một kỉ niệm làm em nhớ mãi. Hôm đó sau khi kết thúc tiết năm của buổi học, trời cũng đã sẩm tối. Em cùng Phương vội vàng ra nhà để xe để lấy xe đi về. Nhưng thật không may, xe đạp của em đã bị xịt lốp nên không thể cùng Phương về nhà như mọi khi. Lúc ấy em rất buồn rầu và nghĩ sẽ ra mượn điện thoại của bác bảo vệ để gọi về cho bố, mong bố có thể lên đón. Nhưng cũng chưa kịp gọi thì trời bỗng đổ cơn mưa rào, chúng em đứng nép vào mái hiên của nhà xe để trú mưa. Lúc ấy em buồn đến phát khóc. Vừa đúng lúc ấy thì có một cánh tay dịu dàng để lên vai của em và lời nói đầy dịu dàng của Phương: “Đừng lo, tớ sẽ ở đây cùng cậu mà. Một lát nữa tạnh mưa rồi chúng mình cùng dong xe về”. Vì quá bất ngờ vì sự cố hỏng xe nên em đã quên mất Phương. Hóa ra ngay từ đầu bạn ấy đã luôn bên cạnh em, khi thấy em lo lắng thì bạn ấy đã lên

tiếng an ủi. Lúc ấy em đã rất muốn cảm ơn Phương, vì nếu không có bạn ấy thì thực sự em cũng không biết phải giải quyết như thế nào nữa.

Quả nhiên, chỉ một lúc sau, cơn mưa đã tạnh, ngoài sân thì thoảng lại lộp độp những hạt mưa rơi từ trên tán lá cao, lúc ấy trời cũng đã nhá nhem tối. Em cùng Phương ra về. Vì đã gọi điện cho bố nên em chỉ còn cách ngồi đợi bố lên. Em cũng thấy rất có lỗi nên bảo Phương về trước nhưng bạn ấy bảo đợi bố lên đón em thì bạn ấy sẽ về. Lúc ấy em đã rất cảm động, vì trời tối, lại lạnh nữa mà chỉ có một mình em ngồi ở ghế đá thì cũng có chút sợ, nhưng bắt Phương phải ở lại cùng cũng khiến em cảm thấy rất có lỗi. Tuy nhiên, lúc bấy giờ em mới cảm nhận được tầm giá trị ý nghĩa cao đẹp của tình bạn. Bạn bè không chỉ cùng nhau chia sẻ những niềm vui mà còn hỗ trợ, giúp đỡ nhau trong những lúc khó khăn. Khi bố em lên đón, bố đã chở cả em và Phương về, còn hai chiếc xe bố em gửi ở phòng trực của bác bảo vệ, vì trời tối nên bố em không yên tâm cho Phương đi một mình. Hôm ấy bố đã đưa chúng em đi ăn món gà rán KFC rất ngon, chúng em cũng đã rất vui.

Có lẽ cũng kể từ hôm trời mưa ấy mà em và Phương trở nên thân thiết hơn rất nhiều, chúng em đi đâu, làm gì cũng đều có nhau. Chúng em thân nhau đến mức khi mọi người thấy chúng em đi một mình thì như thấy một hiện tượng gì lạ lắm, mọi người sẽ thay nhau hỏi Phương đâu, hay sao hôm nay hai đứa không đi cùng nhau...Em đã có một người bạn vô cùng thân thiết, em rất yêu quý Phương và em cũng sẽ mãi mãi trân trọng tình bạn này của chúng em.